

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Studie

STUDIE-20080710-01

Betreffende

de toepassing van de bij artikel 17, § 3 (nieuw) van het besluit van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekrachtkoppeling voorziene vermenigvuldigingscoëfficiënt op de biomethanisatie van zuiveringsslib

Uitgevoerd in toepassing van artikel 30bis, § 2, tweede alinea, 2°, van de elektriciteitsordonnantie.

10 juli 2008

Inhoudsopgave

0	Voorwerp van de studie.....	3
1	Juridische context van de studie.....	3
2	Motivering.....	4
3	Analyse en ontwikkeling.....	5
3.1	Begrippen organisch afval en zuiveringsslib als ' <i>Hernieuwbare Energiebronnen</i> '	5
3.2	Problemen inzake staatssteun die de toewijzing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf aan de biomethanisatie van zuiveringsslib met zich brengt.....	7
3.3	De valorisatie van organisch afval en zuiveringsslib in het kader van het afvalbeheer	9
4	Conclusies.....	12

0 Voorwerp van de studie

Deze studie wil nagaan of installaties voor biomethanisatie die zuiveringsslib gebruiken om elektriciteit te produceren, voor het aantal groenestroomcertificaten dat hen wordt toegekend, van de bij artikel 17, § 3 (nieuw) van het besluit van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekraftkoppeling¹ voorziene vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf kunnen genieten.

I Juridische context van de studie

Artikel 17, § 3, van het besluit van 6 mei 2004² bepaalt dat:

“Een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 5 wordt toegepast op het aantal groenestroomcertificaten toegekend overeenkomstig § 1 voor de elektriciteit opgewekt door installaties voor biomethanisatie die organische afval aanwenden die ingezameld werd binnen de lokale perimeter van de installatie.”

De nieuwe § 4 van hetzelfde artikel 17 beperkt het aantal toegekende groenestroomcertificaten tot 2 groenestroomcertificaten per opgewekte netto MWu elektriciteit, wanneer het totale elektrisch vermogen van de installaties hoger is dan 1 MW of wanneer het elektrisch rendement lager is dan 20 %.

De vraag rijst of de biomethanisatie van zuiveringsslib gedekt wordt door het begrip “biomethanisatie die organische afval aanwenden”, waardoor de vermenigvuldigingscoëfficiënt 5 ook voor het zuiveringsslib zou gelden.

Het besluit van 6 mei 2004 definieert een “installatie voor biomethanisatie” als een “installatie voor biomethanisatie met of zonder kwaliteitswarmtekraftkoppeling als bedoeld bij artikel 2, 6°bis van de ordonnantie”³.

De “lokale perimeter van een installatie” wordt gedefinieerd als de “geografische zone beschreven door een cirkel met een straal van 30 kilometer rond de installatie”⁴.

Het begrip “organisch afval” wordt niet gedefinieerd in dit besluit.

---

¹ B.S. van 28 juni 2004, hierna ‘het besluit van 6 mei 2004’ genoemd.

² Zoals ingevoerd door artikel 16 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende vaststelling van de modaliteiten voor de toekenning van labels van garantie van oorsprong, houdende bepaling van de plichten opgelegd aan de leveranciers, en houdende wijziging van het besluit van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekraftkoppeling (B.S. van 6 september 2007, hierna ‘het besluit van 19 juli 2007’ genoemd).

³ Artikel 1, par. 1, 10. van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het BHG (hierna de ‘electriciteitsordonnantie’ genoemd).

⁴ Artikel 1, par. 1, 11. van de ‘electriciteitsordonnantie’.

2 Motivering

Krachtens artikel 30bis, §2, eerste alinea, van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest⁵ is BRUGEL belast met een opdracht tot verlening van advies over de organisatie en de werking van de gewestelijke energiemarkt enerzijds, en met een algemene opdracht van toezicht op en controle van de toepassing van de hiermee verband houdende ordonnanties en besluiten anderzijds.

Krachtens artikel 30bis, § 2, tweede alinea, 2°, van deze ordonnantie is BRUGEL bevoegd om op eigen initiatief of op vraag van de Minister of de Regering onderzoeken en studies betreffende de elektriciteits- en gasmarkt uit te voeren.

Het is op basis van deze bepalingen dat BRUGEL op eigen initiatief deze studie in verband met de toepassing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt van vijf op de biomethanisatie van zuiveringsslib heeft uitgevoerd.

---

⁵ B.S. van 17 november 2001, hierna 'de elektriciteitsordonnantie' genoemd.

3 Analyse en ontwikkeling

3.1 Begrippen organisch afval en zuiveringsslib als ‘Hernieuwbare Energiebronnen’

De eerste vraag die we ons hierbij dienen te stellen, is of de begrippen ‘organisch afval’ en ‘zuiveringsslib’ als hernieuwbare energiebronnen beschouwd kunnen worden, die in aanmerking komen voor de toekenning van groenestroomcertificaten.

Volgens artikel 2, 8°, van de elektriciteitsordonnantie, zoals gewijzigd door de ordonnantie van 14 december 2006 tot wijziging van de ordonnanties van 19 juli 2001 en van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tot opheffing van de ordonnantie van 11 juli 1991 met betrekking tot het recht op een minimumlevering van elektriciteit en de ordonnantie van 11 maart 1999 tot vaststelling van de maatregelen ter voorkoming van de schorsingen van de gaslevering voor huishoudelijk gebruik, worden de groenestroomcertificaten toegekend op basis van de geproduceerde groene stroom of de door middel van kwaliteitswarmtekraftkoppeling geproduceerde elektriciteit.

Artikel 2, 7°, van de elektriciteitsordonnantie definieert groene stroom als:

“Elektriciteit voortgebracht door kwaliteitswarmtekraftkoppelingsinstallaties of door de volgende energiebronnen: hydraulische energie via installaties van minder dan 10 MW, windenergie, zonne-energie, geothermische energie, biogas en biomassa.”

Het begrip biomassa werd door de ordonnantie van 14 december 2006 in de elektriciteitsordonnantie ingevoerd en wordt gedefinieerd als:

“De biologisch afbreekbare fractie afvalstoffen en residuen van de landbouw plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch fractie van industrieel en huishoudelijk afval” (art. 2, 7°bis).

De “biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval” wordt dus beschouwd als een hernieuwbare energiebron.

De bovenstaande definities verwijzen evenwel niet expliciet naar ‘zuiveringsslib’ en ook het begrip ‘organisch afval’ wordt niet gedefinieerd door de elektriciteitsordonnantie.

De Brusselse wetgever maakt een onderscheid tussen de toekenning van groenestroomcertificaten en de toekenning van labels van garantie van oorsprong (hierna ‘LGO’ genoemd). Krachtens artikel 11, § 1 van het besluit van 6 mei 2004, zoals gewijzigd door het besluit van 19 juli 2007:

“[Met het oog op de toewijzing van de “labels van garantie van oorsprong”, moet met hernieuwbare energiebronnen de volgende hernieuwbare nietfossiele energiebronnen begrepen worden: (...)

- biomassa;
- stortgas;
- rioolwaterzuiveringsgas;
- biogas” (onderstreping door ons aangebracht).

Deze bepaling voegt uitdrukkelijk stortgas en rioolwaterzuiveringsgas als hernieuwbare energiebronnen toe met betrekking tot de definitie van 'groene stroom' die van toepassing is voor de toekenning van groenestroomcertificaten.

Zo is de Brusselse wetgever tussengekomen in 2006 en 2007. In 2006 voegde hij biomassa toe aan de hernieuwbare energiebronnen die recht geven op de toekenning van groenestroomcertificaten, (artikel 2, 7° van de elektriciteitsordonnantie die groene elektriciteit definieerde) en in 2007 voegde hij stortgas en rioolwaterzuiveringsgas toe voor de uitsluitende toekenning van LGO's.

Uit het voorgaande vloeit voort dat de Brusselse wetgever niet uitdrukkelijk de toekenning van groenestroomcertificaten beoogde voor met rioolwaterzuiveringsgas geproduceerde elektriciteit. Deze stations zouden volgens de definitie van groene elektriciteit van artikel 2, 7°, van de elektriciteitsordonnantie via hun biogas of biomassa⁶ van groenestroomcertificaten kunnen genieten, maar de productie van elektriciteit met rioolwaterzuiveringsgas zou uitsluitend in aanmerking komen voor de toekenning van LGO's.

---

⁶ Bij wijze van voorbeeld vermelden we dat het Waalse Gewest groenestroomcertificaten aan waterzuiveringsstations toekent op basis van een gelijkaardige definitie als degene die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gehanteerd wordt.

3.2 Problemen inzake staatssteun die de toewijzing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf aan de biomethanisatie van zuiveringsslib met zich brengt

Bij de interpretatie van het door artikel 17, § 3, van het besluit van 6 mei 2004 beoogde begrip ‘organisch afval’ dienen we rekening te houden met de impact die de toepassing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf op zuiveringsslib zou kunnen hebben inzake mededingingsrecht en in het bijzonder inzake staatssteun.

Volgens artikel 4 van de richtlijn 2001/77/EG betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen⁷ doet de toepassing van steunregelingen voor groene stroom door de Lidstaten geen afbreuk aan de geldigheid van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag (d.w.z. staatssteun). De Europese Commissie heeft daartoe richtsnoeren uitgewerkt voor de evaluatie van staatssteun toegekend in het kader van milieubeschermingsmaatregelen⁸. Zo mogen krachtens paragraaf 110 van deze richtsnoeren de Lidstaten de productie van groene stroom ondersteunen door middel van een mechanisme van groenestroomcertificaten, op voorwaarde dat ze kunnen aantonen dat:

“de steun onontbeerlijk is om de levensvatbaarheid van de betrokken hernieuwbare energiebronnen veilig te stellen, dat hij globaal geen overcompensatie meebrengt en dat hij de producenten van hernieuwbare energie niet ontraadt om hun concurrentie te doen toenemen.”

Volgens paragraaf 109 van deze richtsnoeren kunnen de Lidstaten ervoor opteren om een exploitatiesteun toe te kennen ter compensatie van het verschil tussen de kosten voor het opwekken van energie uit hernieuwbare bronnen en de marktprijs van de betrokken energievorm. In dat geval mag exploitatiesteun worden toegekend:

“tot de installatie volledig is afgeschreven overeenkomstig de normale boekhoudregels. Voor de extra energie die door de betrokken installatie wordt geproduceerd, kan geen enkele vorm van steun worden verleend. De steun kan echter ook de normale rentabiliteit van de installatie dekken.”

Paragraaf 109 c) van deze richtsnoeren verwijst daarbij expliciet naar biomassa door te stellen dat:

“Anders dan bij de meeste andere hernieuwbare energiebronnen, zijn de investeringskosten bij biomassa relatief laag, maar de exploitatiekosten hoger. Daarom kan de Commissie exploitatiesteun voor het opwekken van hernieuwbare energie uit biomassa aanvaarden die de investeringskosten overstijgt, wanneer de Lidstaten kunnen aantonen dat de totale kosten gedragen door de ondernemingen na afschrijving van de installaties nog steeds hoger liggen dan de marktprijzen van de energie.”

Uit deze richtsnoeren vloeit voort dat het mechanisme van groenestroomcertificaten, zoals dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontwikkeld werd, niet tot een ‘overcompensatie’ van de betrokken installaties kan leiden.

De eventuele toepassing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf op het zuiveringsslib zou tot een dergelijke overcompensatie kunnen leiden, die de financiële middelen zou overstijgen die nodig zijn om de levensvatbaarheid van deze installaties veilig te stellen. De toekenning van

---

⁷ PB 2001 L 283/33, hierna ‘Richtlijn 2001/77/EG’ genoemd.

⁸ Communautaire richtsnoeren inzake staatssteun voor milieubescherming (PB C 2008 82/01).

groenestroomcertificaten aan zuiveringsslib moet bijgevolg beperkt blijven tot de investeringen die nodig zijn voor de valorisatie van afval in elektriciteit. De investeringen stroomopwaarts, d.w.z. diegene die betrekking hebben op de verzameling en de zuivering van afvalwater, kunnen niet van de toekenning van groenestroomcertificaten genieten. Deze activiteiten, die absoluut verricht moeten worden, worden namelijk reeds ondersteund in het kader van het water- en afvalbeheerbeleid.

Aldus maken de richtsnoeren voor de evaluatie van staatssteun voor maatregelen betreffende milieubescherming⁹ uitdrukkelijk een onderscheid tussen de staatssteun die toegekend wordt voor afvalbeheer en de staatssteun die toegekend wordt ten gunste van hernieuwbare energiebronnen. De steunregelingen ten behoeve van het beheer van afval zijn van toepassing op activiteiten die “het hergebruik, de recyclage en de terugwinning” van afval beogen om “de productie van afval los te koppelen van de economische activiteit” (paragrafen 52 en 126 tot 131 van de richtsnoeren). De activiteit die de opwekking van elektriciteit beoogt op basis van afval, komt daarentegen in aanmerking voor staatssteun ten gunste van hernieuwbare energiebronnen (paragrafen 48 tot 50 en 101 tot 111 van de richtsnoeren).

Het is in die zin dat het Waalse Gewest zich oriënteerde door enerzijds de steun te beperken tot uitsluitend die investeringen die verband houden met de valorisatie van biogas, en door anderzijds een verminderingfactor (in plaats van een vermenigvuldigingsfactor) te voorzien. Het Waalse Gewest past aldus een verminderingcoëfficiënt toe op het zuiveringsslib (ministerieel besluit van 21 maart 2008 tot bepaling van het referentie-rendabiliteitspercentage dat gebruikt wordt bij de bepaling van de factor 'k' (B.S. van 31 maart 2008)). Deze verminderingfactor wordt door de CWaPE als volgt gerechtvaardigd:

“Bij de kanalen voor de valorisatie van biogas dat afkomstig is van een technisch ingravingscentrum (TIC), van een centrum voor de sortering van huisvuil of soortgelijk afval (SORTERING) of nog van een waterzuiveringsstation (WZS), moet er geen rekening gehouden worden met de investeringen en onderhouds- en exploitatiekosten betreffende de productie van biogas, voor zover deze verband houden met het water- of afvalbeheerbeleid. Alleen investeringen en kosten die verband houden met de valorisatie van het geproduceerde biogas ter opwekking van elektriciteit moeten in het geval van de productie-eenheden in aanmerking genomen worden” (CWAPE, Voorstel van 15 februari 2008 (CD-8b12-CWAPE-184) over ‘de verminderingfactoren “k” die toegepast moeten worden, tien jaar na het bekomen van het eerste groenestroomcertificaat voor elk kanaal dat groene stroom produceert’, onderstreping door ons aangebracht).

Op basis van de richtsnoeren P.B. C 2008 82/01 en het Waalse voorbeeld is BRUGEL daarom van mening dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nooit de intentie heeft gehad om een dergelijke 'overcompensatie' (vijf keer) toe te kennen aan zuiveringsslib. Gelet op de geest van paragraaf 109, c) van deze richtsnoeren is de bestaansreden van de vermenigvuldigingscoëfficiënt het ondersteunen van de productie van elektriciteit op basis van organisch stedelijk afval.

---

⁹ PB C 2008 82/01.

3.3 De valorisatie van organisch afval en zuiveringsslib in het kader van het afvalbeheer

De vraag rijst ook of het bij artikel 17, § 3, van het besluit van 6 mei 2004 beoogde begrip ‘organische afval’ ook zuiveringsslib dekt.

In de bij het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2002 opgestelde lijst van afvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen is “slib dat voortkomt van de behandeling van stedelijk afvalwater” onder het nummer 19 08 05 opgenomen.

Het begrip ‘afvalstoffen’ wordt door de ordonnantie van 7 maart 1991 betreffende de preventie en het beheer van afvalstoffen¹⁰ gedefinieerd als:

“alle stoffen of voorwerpen die behoren tot de in bijlage I opgesomde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of verplicht is zich te ontdoen. De Regering stelt, overeenkomstig de geldende Europese voorschriften, de lijst op van de afvalstoffen die tot deze categorieën behoren.”

Het begrip ‘verzamelen’ wordt gedefinieerd als een:

“operatie van ophalen, sorteren of hergroeperen van afvalstoffen afkomstig van verschillende houders, met het oog op de verwerking ervan.”

Het begrip ‘verwerking’ dekt elke vorm van valorisatie of eliminatie. We kunnen dan ook stellen dat biomethanisatie eveneens onder de noemer ‘verwerking’ valt.

Het begrip ‘slib’ werd door de richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu en in het bijzonder van de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw¹¹ gedefinieerd als:

“(i) zuiveringsslib afkomstig van zuiveringsinstallaties voor huishoudelijk of stedelijk afvalwater en van andere zuiveringsinstallaties voor afvalwater van soortgelijke samenstelling als huishoudelijk en stedelijk afvalwater;

ii) zuiveringsslib van septische putten en van andere soortgelijke installaties voor de behandeling van afvalwater;

iii) zuiveringsslib afkomstig van andere zuiveringsstations dan deze bedoeld in de punten i) en ii).”

Deze richtlijn definieert ‘behandeld slib’ bovendien als:

“Slib dat is behandeld langs biologische, chemische of thermische weg, door langdurige opslag of volgens enig ander geschikt procédé, om de vergistbaarheid en de hygiënische bezwaren van het gebruik ervan aanzienlijk te verminderen.”

---

¹⁰ B.S. 23 april 1991, zoals gewijzigd.

¹¹ PB L 1986 181, zoals gewijzigd. Zie artikel 2. Omgezet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 juli 1993 betreffende het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw (B.S. 18 augustus 1993).

Het begrip 'biologisch afbreekbare afvalstoffen' werd door de richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen¹² gedefinieerd als:

"afvalstoffen die aëroob of anaëroob kunnen worden afgebroken, zoals voedsel- en tuinafval, evenals papier en karton."

Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze definitie niet naar zuiveringsslib verwijst, maar een dergelijke verwijzing echter ook niet uitsluit. Deze definitie beperkt zich tot het vermelden van datgene, wat we als stedelijk afval kunnen beschouwen (d.w.z. voedselafval, tuinafval). De 4de overwegende van deze richtlijn bepaalt overigens, uitdrukkelijk stedelijk afval beogend, dat:

"nog verder moet worden nagedacht over de vraagstukken van verbranding van stadsafval en ongevaarlijke afvalstoffen, compostering, biomethanisatie (...)."

Het begrip 'stedelijk afval' wordt door de richtlijn 1999/31/EG gedefinieerd als:

*"huishoudelijk afval, alsmede andere afvalstoffen die, gezien hun aard of samenstelling, met huishoudelijk afval kunnen worden gelijkgesteld."*¹³

Op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stemt het begrip stedelijk afval praktisch overeen:

*"het door het Gewestelijk Agentschap voor de openbare netheid verzamelde afval, waaruit bouwafval, verbrandingsresten of waterzuiveringsafvalstoffen werden verwijderd. Het bij de gemeentelijke administraties ingezamelde afval, dat later niet vermeld werd door het gewestelijk agentschap voor de openbare netheid zou hieraan toegevoegd moeten worden, maar dat is niet het geval bij gebrek aan precisering in de gegevens."*¹⁴

'Waterzuiveringsafval' wordt dus uitdrukkelijk uitgesloten van het begrip 'stedelijk afval'.

Artikel 5, par. 1, van de Richtlijn 1999/31/EG gelast de Lidstaten om een nationale strategie uit te werken voor de vermindering van de naar stortplaatsen over te brengen biologisch afbreekbare afvalstoffen. Deze strategie zou met name in maatregelen moeten voorzien zoals de productie van biogas of energievalorisatie.

Op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt het Plan voor de preventie en het beheer van afvalstoffen 2003-2007 in zijn voorschrift 36 dat:

*"Het Gewest zal erop toezien dat er een belangrijke rol blijft weggelegd voor Brussel-Netheid in de ophaling en het beheer van het huishoudelijk afval en zal nagaan of er behoefte is aan nieuwe gemengde structuren voor de oprichting van afvalverwerkingsinstallaties, zoals bijvoorbeeld een installatie voor de verwerking van organisch afval"*¹⁵ (door ons onderstreept).

¹² PB L 1999 182, zie artikel 2, m. Omgezet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 18 april 2002 betreffende het storten van afval (B.S. 17 mei 2002, zoals gewijzigd).

¹³ Artikel 2, b) van de richtlijn 1999/31/EG.

¹⁴ Rapport van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over de omzetting en de toepassing van de richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afval, opgesteld voor de periode 2004-2006, op basis van de vragenlijst van de Beschikking 2000/738 van de Commissie van 17 november 2000.

¹⁵ BIM, Plan voor de preventie en het beheer van afval 2003-2007, p. 27.

Wat het huishoudelijk afval betreft, beperkt dit plan zich dus tot het benadrukken van de behoefte aan de oprichting van installaties voor de verwerking van organische afvalstoffen. Een dergelijke behoefte wordt niet vermeld met betrekking tot de verwerking van zuiveringsslib¹⁶.

Het begrip 'bioafval' werd onlangs op Europees niveau (voorstel van richtlijn betreffende afvalstoffen) als volgt gedefinieerd:

*"biologisch afbreekbaar tuin- of plantsoenafval, levensmiddelen- of keukenafval van gezinnen, restaurants, traiteurs of kleinhandelwinkels, evenals vergelijkbare afvalstoffen afkomstig van de levensmiddelenindustrie."*¹⁷

Deze definitie lijkt zich eveneens te beperken tot wat we als biologisch afbreekbaar stedelijk afval zouden kunnen beschouwen. Zuiveringsslib wordt er niet in vermeld.

Bovendien wil voormelde tekst verduidelijken *"in welke gevallen de verbranding van vast stedelijk afval energie-efficiënt is en kan worden beschouwd als een operatie van valorisatie"*¹⁸. Wordt beschouwd als operatie van valorisatie: het *"hoofdgebruik als brandstof of als ander middel voor de opwekking van energie"*¹⁹. *"Deze operatie sluit de verbrandingsinstallaties in waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het verwerken van vast stedelijk afval, voor zover het energierendement ervan gelijk is aan of hoger is dan bepaalde drempels"*²⁰.

Uit het Europees en Brussels wettelijk kader inzake afvalbeheer vloeit voort dat het begrip 'organisch afval' en de valorisatie van dergelijk afval met het oog op de productie van energie, zich lijkt te beperken tot stedelijk organisch afval. Een dergelijke lezing wordt ondersteund door het feit dat de zuiveringsslibproblematiek niet vermeld wordt in de richtlijnen en het voorwerp uitmaakt van een specifieke richtlijn²¹.

---

¹⁶ Het Plan beschouwt bijvoorbeeld als 'Niet-huishoudelijk organisch afval' *"het recycleerbaar kantoorafval en het organisch afval van de horecasector die dan weer een grote hoeveelheid afval vertegenwoordigen die eigenlijk niet thuishoort in de verbrandingsoven"*. Ditzelfde plan voorziet in zijn voorschrift 92 dat *"in het kader van een ecologisch beheer van alle activiteiten van de horecasector en van de cateringrestaurants, het Gewest bijzondere aandacht zal besteden aan het verpakkingsafval, aan het organisch afval en aan ander afval dat in deze sector wordt geproduceerd. Er zullen specifieke proefprojecten worden uitgewerkt voor de ophaling van organisch afval van de horecasector en de cateringrestaurants, uitgebreid naar het organisch afval van markten."*

¹⁷ Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 4/2008 van 20 december 2007, ingenomen door de Raad, beslissende overeenkomstig de bij artikel 251 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap beoogde procedure, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB C 2008 71).

¹⁸ Overwegende 18 van het gemeenschappelijk standpunt nr. 4/2008, op cit.

¹⁹ Zie Bijlage II RI van het gemeenschappelijk standpunt nr. 4/2008, op cit.

²⁰ De Raad motiveert deze beschikking als volgt: *"Met deze wijzigingen wordt tegemoetgekomen aan de bezwaren die door meerdere Lidstaten werden geuit over het voorstel van de Commissie, dat goedgekeurd werd door de Raad, om de operaties van de verbrandingsinstallaties met hoog energierendement waarvan de hoofdactiviteit bestaat in de verwerking van vast stedelijk afval (zie formule in bijlage II, handeling R I), in te delen bij de operaties van valorisatie."*

²¹ Dit blijkt eveneens uit het rapport van de Europese Commissie, DG Milieu, 'Draft discussion document for the ad hoc meeting on biowastes and sludges', 15-16 januari 2004 (18 december 2003, DG ENV.A.2/LM), waarin een

4 Conclusies

In het licht van de hierboven geanalyseerde elementen zou zuiveringsslib kunnen genieten van groenestroomcertificaten, wanneer de waterzuiveringsstations zich tot groenestroomkanalen zouden richten, zoals biomassa en biogas.

De toewijzing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt vijf aan het zuiveringsslib zou echter voor een tweevoudig probleem zorgen:

- 1) Het eerste probleem heeft betrekking op de staatssteun. Indien alle in de waterzuiveringsstations gerealiseerde investeringen zouden kunnen genieten van de toekenning van groenestroomcertificaten, zou dat een inbreuk betekenen op de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap en op de richtsnoeren van de Europese Commissie inzake staatssteun voor maatregelen ter bescherming van het milieu: de toegekende subsidies zouden immers ofwel te hoog zijn, ofwel zouden ze activiteiten subsidiëren die reeds gesubsidieerd werden in het kader van de wettelijke verplichting tot water- of afvalbeheer. Alleen het aandeel van de investeringen die noodzakelijk zijn voor de valorisatie van het zuiveringsslib voor de productie van elektriciteit zou dan ook van de toekenning van groenestroomcertificaten mogen genieten.
- 2) Het tweede probleem houdt verband met de gelijkstelling van zuiveringsslib met huishoudelijk afval (organisch afval), terwijl zuiveringsslib geen organisch afval is in de zin van artikel 17, § 3, van het besluit van 6 mei 2004. Dit artikel beperkt zich namelijk tot stedelijk afval.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is BRUGEL dan ook van mening dat de bij artikel 17, § 3, van het besluit van 6 mei 2004 voorziene vermenigvuldigingscoëfficiënt van vijf niet geldt voor installaties voor biomethanisatie die elektriciteit produceren op basis van zuiveringsslib.

*

*   *

---

verschillende strategie wordt voorgesteld voor de verwerking van zuiveringsslib (of 'sewage sludge') en van organisch afval (of 'biowaste').